PSALMUL 84

1. [1]Ce plăcut Îți e Locașul,
DOAMNE al Oștirii sfinte,
[2]dup-a’ Tale curți tânjește
sufletul cu dor fierbinte,
/: îmi suspină și-mi tânjește
sufletul cu dor fierbinte... :/

2. Inima și carnea-mi strigă
după Dumnezeul mare,
[3]pân’ și pasărea acolo
își găsește loc și are,
/: cuib în care rândunica
să-și așeze puii, are... :/

3. Ah, a’ Tale-altare,
DOAMNE,
Domnul meu și Împărate!
[4]Fericiți câți stau în Casa
și-n plăcuta Ta cetate,
/: căci ei pot mereu să-Ți
cânte
în plăcuta Ta cetate. :/

[*Oprire*]

4. [5]Fericiți câți pun tăria
lor în tarea Ta Ființă,
care-n inima lor poartă
a credinței locuință,
/: a încrederii în Domnul
neclintită locuință. :/

5. [6]Când trec ei prin Valea Jalei,
o fac loc plin de izvoare,
unde ploaia timpurie
varsă binecuvântare,
/: o acoperă cu cântec
și cu binecuvântare. :/

6. [7]Din putere în putere
ei au să înainteze
și-n Sionul sfânt, la Domnul,
au să I se-nfățișeze,
/: înaintea Lui în slavă
au să I se-nfățișeze. :/

7. [8]Dumnezeule-al Oștirii,
rugăciunea mi-o ascultă,
Dumnezeule-al lui Iacov,
nu-mi uita strigarea multă,
/: ia aminte rugăciunea,
nu-mi uita strigarea multă. :/

[*Oprire*]

8. [9]Tu, Cel ce ești scutul nostru,
Dumnezeule, privește
fața unsului Tău, vezi-o
cum suspină și tânjește,
/: cum dorește, cum așteaptă,
cum suspină și tânjește! :/

9. [10]Mai mult face-o zi în curtea-Ți
ca o mie-n altă parte;
eu aleg să stau în pragul
Casei Tale pân’ la moarte,
/: nu vreau corturile urii,
ci-a Ta Casă pân’ la moarte. :/

10. [11]Căci un scut și-un soare-i
DOMNUL,
El dă slavă și-ndurare,
nelipsiți de niciun bine
sunt aleșii Lui, oricare,
/: cei ce duc o viață sfântă
sunt aleșii Lui, oricare. :/

11. [12]DOAMNE al Oștirii, sfinte-Ți
sunt locașele-Ți senine,
fericit e omul care
pururea se-ncrede-n Tine,
/: omul care-o să le vadă,
omul ce se-ncrede-n Tine! :/